

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacri sacerdotij defensio co[n]tra Lutheru[m]

Fisher, John

Coloniæ, 1525

VD16 F 1240

III Porro quu[m] ex dictis testimonijs subinde colligere moliatur, q[uod] hoc sacerdotiu[m] Christi sipirituale sit, & christianis omnibus co[m]mune.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30878

tatibus puros & illibatos custodierimus. At nihil istud obstat
q̄ interim per sacerdotes pascamur, gubernemur, erudiamur,
imo per eorū pro nobis impensam curā & solitudinē, ut illi
bati puriq̄ seruemur, longe facilius & efficacius proueniet

¶ Subiūgit huic & aliud Pauli testimoniū ad Heb. x. Vna
eī oblatione consummauit in æternū sanctificatos.

Non opinor his uerbis, Lutherus intelligit omnē christia-
nū, quantūuis peccator fuerit, nihilominus per hanc oblatio-
nē semel factā sanctificatū esse. Nam certū est innumeros ex
christianis, æternis supplicijs fore mancipandos. Solū igit̃ hi,
per hanc oblationē haud dubie sanctificant̃, quibus meritū hu-
ius oblationis per ecclesiæ sacramenta cōmunicant̃. Nā liqui-
do constat. eū qui nolit baptizari, quū data fuerit opportuni-
tas, nunq̄ huius oblationis participē fore. Et quēadmodū ba-
ptismi sacramentū mediū quoddā est, quo nobis illius oblatio
nis uirtus conciliat̃, ita & sacrificiū altaris aliud est, quod sane
quoties agit̃ illā olim in cruce factā oblationē nobis annunciat.
¶ Quā igit̃ per Christū olim una fuisset oblata uictima, quæ
pro peccatis innumeris sufficit ad placandū patrē, eadem nihi-
lominus renouat̃, quoties in altari mysteria corporis & sang-
uinis Christi celebrant̃, de qua re, tam in libello, quo pro illu-
strissimorege, Lutheri maledictis dudū respondimus, q̄ etiā
paulo post copiose differemus. Quū em̃ omnes cotidie pecca-
mus, & iā longe grauius post illā semel oblatā uictimam, non
minus est nobis hostia quædā necessaria q̄ olim fuerat, quan-
doquidē & nunc multo grauiora nostra peccata. Quāq̄ igit̃
Christus ipse non iterato pro nobis moriatur, tamen ut mor-
tis eius semel perpeffe meritū, nobis ubi peccauerimus iterū
accōmodef, oportet ipsum altaris sacrificiū crebrius renouari
Idq̄ fit per istos quos ante diximus inter Christū & plebē se-
questros et interuentores. Quocirca nec ex his testimonijs re-
cte quisq̄ inferat, q̄ nullos oportet alios inter Christū & ple-
bem sacerdotes esse medios.

¶ Porro quū ex dictis testimonijs subinde colligere molia-
tur, q̄ hoc sacerdotiū Christi spirituale sit, & christianis om-
nibus cōmune. Omnes em̃ (inquit) eodē quo Christus sacer-

II

Qui sanctificē-
tur pro obla-
tione Christi

Sacramenta
sunt recōcilia-
tionis media.

Sacrificio al-
taris reiterat̃
uictima Chr̃i

III

G

CONGRESSVS TERTIVS

„dotio sacerdotes sumus, qui Christiani, id est filij Christi sum
„mi sacerdotis sumus.

Sacerdotiū
duplex

Respondemus, q̄ q̄ ex ipsis testimonijs id minime cōficiat
q̄d colligere studet, cōcedimus tñ hoc ip̄m, Neq; em̄ oportet
ut eodē sacerdotio penitus quo Chr̄s ipse sacerdos est, quisq;
de plebe sacerdos itē sit. Nam de Christo cōplura dicunt, quē
non competunt in singulos Christianos secundū omnē mo-
dū quo tribuunt & Christo. Cōcedimus igit̄ illud aliquo mo-
do uerū esse, nimirū q̄ sibi ipsi quisq; chr̄ianus sacerdos dici po-
test, uti supra diximus. Veruntamen prāter hoc sacerdotium
quod singulis est cōmune, dilucidū est ex antedictis, oportere

Sacerdotiū
peculiare

sacerdotiū aliud peculiare quoddā esse, quo fungunt̄ hi, qui p
eccl̄iæ p̄sides legitime uocant̄, instituūt, mittūt, qui nō sibi dñs
taxat sacerdotes sunt, sed populo, cui p iustā p̄sunt uocationē

“ ¶ Sequitur. Neq; nobis ullo prorsus alio sacerdote & me-
“diatore opus est prāter Christū. Quū omnis sacerdos in hoc
“assumat, teste ap̄lo Hebr. 5. ut pro populo oret, & populū do-
“ceat. At christianus quisq; per seipsum orat in Christo, habēs
“per ipsum, ut Roma. 5. dicit accessum ad deū. Sicut promisit
“Esaia. 65. Eritq; anteq̄ clament ego exaudiā, adhuc illis lo-
“quentibus ego audiam. Sic & per seipsos a deo docent̄, pro-
“mittente Esaia. 54. Et dabo uniuersos filios tuos doctos a do-
“mino. Et Hiere. 31. Non docebit unusquisq; fratrē suū & u-
“nusquisq; proximū suū dicens. Cognosce dñm, omnes em̄ sci-
“ant me a minore usq; ad maximū. Et Esaia. xi. dicit. Repleta
“est terra scientia dñi, sicut aquæ maris operientis. Hinc Chri-
“stus Iohan. 6. appellat eos θεοδιδάκτορες. Est scriptū in prophe-
“tis. Et erūt omnes docibiles dei. His testimonijs putat Luthe-
“rus, & affirmare non ueret, euacuatū esse sacerdotiū uisibile,
“quū hæc duo, nimirū orare & docere, præcipua sint sacerdo-
“tū officia, quæ nunc, ut iactat, christiano cuiq; monstrata sunt
“esse communia.

pastores p̄ter
christū sunt
“essarij
ian. 21.

Ego uero ut non dubito priores scripturas ueras esse, ita
compertissimū habeo, Lutherū falsa illarū interpretatione se-
ctatoribus suis imposuisse. Nā si non esset populo christiano
pastor quispiam prāter Christū necessarius, frustra Christus

De sacra sacerdotij defensione cōtra Luth. XXVI

adiurasset Petrū, ut si se amaret, oues pasceret suas. Quod & serio fecisse tradit, illū adiurans tertio. At quid opus fuisset, ut I. Petri. 5.
Petrus oues Christi pasceret, si prāter Christum alio doctore non eguissent. Frustra quoq; Petrus hortatus fuisset, presbyteros pascere gregē dei, promittentes ut quū princeps pastore apparuerit, immarcessibilē gloriæ coronā perciperent. Et hic uides lector Christū alios habere sub se pastores, quorum officium est gregem illius pascere, alioqui non illum appellasset Petrus principem pastorum.

Sed & frustra Paulus Timotheū fuisset obtestatus & tā seueriter. Obtestor (inquit) ego corā deo & dñō Iesu Christo q 2. Timo. 4.
iudicaturus est uiuos & mortuos in apparitione sua, prādicā sermonē, insta tēpestiue, argue, increpa, exhortare cum omni lenitate & doctrina, Deniq; nec idem Paulus Titum tam dili Tit. I.
genter admonuisset oportere episcopum non solum esse tenacem eius qui secundum doctrinam est fidelis sermonis, uerū etiam potentem ut exhortetur per doctrinam sanam & cōtra dicentes conuincat.

Quis iā ex his non palā intelligit necessarios esse pastores Pastoris officium.
in ecclesia dei, quorū officiū est erudiendo chrīano gregi diligenter inuigilare. Quāobrem & dilucidū est priores scripturas partim primordia nascētis ecclīe spectare, qñ spūs scūs uisibiliter in singulos descēderat, & erant oēs a spū docti, partim future gloriæ statū, quēadmodū interpretibus uisus est magis, quū illic remoto quolibet uelamine palā ab ipso deo cuncti docebimur Ceterū hoc intermedio tpe, quo iā (ut Paulus ait) a dñō peregrinamur, necessum est, ut unaquæq; cōgregatio suū habeat pastore, qui uerbo pariter & exēplo subditū sibi gregē pascat & regat. Nec repugno tamē quin omnis conatus eius qui exterius docet, irritus erit, nisi spiritus sanctus interiorius cor illius strelet. Ceterū hęc illustratio quāq; in apostolis, & in ipsius ecclīe summatibus copiosa fuisset, & abunde sibi sufficiēs absq; doctore quouis alio, nō tamen pari mēsurā donatur omnibus fed pro maxima hominū parte usq; adeo tenuis est, ut citra doctoris alteri operā haudquāq; sufficiat, Id qd ex illis quę supra disseruimus, opinor, tam apertum est, ut nullis opus sit alijs

Doctoribus
opus est in
ecclesia

CONGRESSVS TERTIVS

fulciri testimonijs. Cæterū ut apertius intelligamus Luther^o
nihil suffragari scripturas, q̄s attulit, eas p̄ ordinē dissoluemus

PRIMA SCRIPTVRA.

V

“
“

D Roma. quinto sic ait. Per Christum habemus
accessum ad deum.

Lutherus lace-
rat Pauli au-
thoritatem

Intercessorib⁹
opus est

Paulus aliorū
p̄ces optat

Respondemus. Paulus hoc nō dicit, sed ita. Per
Christū habemus accessum per fidē in gratiā istā
in qua stamus. Neq; eñ Paulus illic molit, q̄ habeat quisque
christianus accessum ad deū, sed q̄ per Christi fidē habuimus
aditū in gratiā in qua stamus, quod sane uerissimū est. Nec in-
ficiamur tamē, quin possit quisq; christianus per seipsum pre-
cari deū, q̄q̄ istud non urgeāt ip̄a Pauli uerba. Sed nec ex illo
protinus inferē, q̄ nullo prorsus alio quouis egeat intercessore
Nā Paulus profecto, si quisq; alius id facere potuit, per seip-
sum accedere ad deū nihil uerebat, & tamen ipse nec semel ali-
orum preces sibi necessarias esse ducit. Sic enim ad Roma. 15.
scribit. Obsecro uos fratres per dñm Iesum Christū, & per di-
lectionē spūs ut me laborātē adiuuetis precationibus pro me
ad deū. Rursum. 2. ad Cor. 1. Simul (inquit) adiuuantibus uo-
bis per deprecationē pro nobis, ut deus aperiat nobis ostium
sermonis, ut loquamur mysteriū Christi. Et ad Ephe. 6. Vi-
gilantes cū omni sedulitate & deprecatione pro omnibus san-
ctis & pro me, ut mihi detur sermo in apertione oris mei cū li-
bertate, ut notū faciā mysteriū euangelij mei. Ecce paulus qui
spiritu sancto plenus fuerat, aliorū tamen preces opus habere
se testabat. Quare multo magis alij, qui nondū parē cū Pau-
lo grām consecuti sunt, intercessoribus indigent. Alioqui fru-
stra iacobi esset hortatus, ut quū quis e christianis infirmare
tur accerseret ecclesiæ presbyteros, ut precationes pro eo fa-
cerent. Sed in re satis aperta nimis laboramus.

iacobi. 5.

SECUNDA SCRIPTVRA

VI

“
“

Icut promisit Esaia. 65. Eritq; anteq̄ clament ego
exaudiā, adhuc illis loquentibus ego audiam

Respondemus. Etsi nō omnia, multa certe quæ
in ipso capite leguntur, nō possunt aliter accipi, q̄
pro beatitudinis æternæ statu, quēadmodū illud quod paulo